

באהבה ובאמונה

להתקרב אל ה' באהבה ובאמונה

העלון מופץ ב-50,000 עותקים
לפרסומים והקדשות בעלון ובאתר: 026461302
headoffice@emeir.org.il
ההכנסות קודש למכון מאיר
תוכן המודעות באחריות המפרסם בלבד

נכון לעכשיו

הרב דב ביגון ראש מכון מאיר

לחזק את האורות המאחדים

בחנוכה אנו מפרסמים את נס הניצחון על "מלכות יוון שעמדה על עמך ישראל להשכיחם תורתך ולהעבירם מחוקי רצונך".

ישנם המבקשים להשליך את המאבק של החשמונאים בימים ההם לזמן הזה - ורואים במאבק בין הגישה השמרנית לבין הגישה הליברלית החדשה המתנערת מהדת ומהמסורת - המשך ישיר למלחמות החשמונאים ביוונים. גישה זו טומנת בחובה סכנה נוראה של פירוד ושנאה ויכולה לגרום ח"ו למלחמת תרבות העלולה להביא לגרוע מכל - מלחמת אחים חס וחלילה. רבים שואלים את עצמם האם אפשר בכלל למנוע את מלחמת התרבות בין דתיים ולא דתיים. והתשובה חד-משמעית - כן! לא רק שניתן למנוע את המלחמה בין היהודים, יותר מכך אפשר להביאם לאהבה זה את זה. אם כן, חובה גדולה מוטלת עלינו למנוע את ליבוי אש הפירוד.

יש לגרש את החושך על ידי ריבוי האור, כדברי הרב קוק זצ"ל. נתבונן בגרות חנוכה שהם מרמזים על אורות של אהבה ואמונה, אורות של אחדות.

נכון לעכשיו, הכוחות הפועלים היום להשכיח את התורה ומתנגדים ל"חוקי רצונך", באים כביכול בשם הקדמה והחירות, בשם עולם מודרני מתפתח ומשתנה.

יש לבטל מגמה הרסנית זו על ידי שנבין כולנו, שקדמה וחירות אינם עומדים בשום פנים בסתירה ליהדות. אדרבא, תורתנו הקדושה רואה בחירות האדם ובקדמה האנושית, הטכנולוגית והמדעית, ערכים שיש לטפח ולעודד, ויחד עם זאת לצקת לעולם זה ערכי נצח רוחניים ומוסריים בלתי משתנים. אי אפשר לחברה אנושית להתקיים בלא ערכי הנצח היהודיים של צדק ואמת, של שאיפה לשלום ולאחדות. העולם היה שחור משחור ללא ערכי הנצח של היהדות הכתובים בכתב אלקי בתנ"ך ובתורה שבע"פ. נלך בדרכו של הרב קוק זצ"ל, שקבע: "הצדיקים הטהורים אינם קובלים על הרשעה אלא מוסיפים צדק, אינם קובלים על הכפירה אלא מוסיפים אמונה. אינם קובלים על הבערות אלא מוסיפים חכמה".

ובאופן זה אפשר וחובה למנוע מלחמת תרבות, ומתוך כך נזכה כולנו יחד לאור חדש על ציון, במהרה בימינו אמן.

בברכת חנוכה שמח

מהמצפה לניצחון ולישועה השלמה

לך ננמן ב' 15

מחלוקת יוסף והאחים
הרב אורן טרבלסי

נתונת פסים
ועמידה בלחצים
הרב חגי לונדון

החותמות של האמוראים
נתן קוטלר \ 4

כח האחדות
הרב יורם אליהו \ 3

בעל החלונות הלזה
הרב אמיר דומן \ 2

ציאת וחינוך
אסתר אברהמי ואורית דהן בעמוד 6

ריפוי על ידי מים קדושים
הרב שלמה אבינר \ 8

הרב של וינטר
הרב ליאור לביא \ 5

לתרומות למכון מאיר:
בטלפון 02-6461328
באתר meirtv.com
או סרקו את הברקוד

• אלפי שיעורים
• קירוב רחוקים
• מאות תלמידים
• ערוץ ילדים
• אולפן גיור

היו שותפים
בהוספת יהדות באהבה!

"איך אעשה הרעה הגדולה וחטאתי לאלוקים?" - אני מאחד את הכוחות בעולם בלי לוותר על העקרונות שלי; אני אצליח להגשים את החלומות שלי מתוך טהרה. זה ייקח יותר זמן, ואולי גם אצטרך להילחם או לשלם מחיר בבית האסורים או שלא יקדמו אותי בצבא - אבל בסוף, החלומות שלי יתגשמו. בדיוק כמו המקבים אלף וחמש מאות שנה לאחר מכן. בימים ההם בזמן הזה. שבת שלום.

בכל מחיר ולקראו לזה "אחדות" ו"ריפוי"; הוא מסוגל לקחת את כותנת הפסים ולהפוך אותה לדגל שמתגאה בטשטוש הזהויות בעולם. בהמשך הפרשה מתברר שיוסף הצדיק איננו כזה. הוא נמצא בלב התרבות המצרית ויש חשש שיתפתה וירצה לרצות בכל מחיר את אשת פוטיפר - אבל הוא עומד זקוף ואומר

כולנו רוצים לאחד את העולם סביבנו; רוצים שיעריכו ויאהבו אותנו. גם יוסף חולם חלומות לחבר את כל השבטים סביב החזון שלו; לכן יעקב מעניק לו "כותנת פסים" - בגד שמכיל גוונים שונים. האחים מפרחים, ובצדק, מהחזון של יוסף. מי שרוצה לחבר את כולם יכול גם לעשות קיצורי דרך ולטשטש גבולות; להיות נחמד לכולם

בעל החלונות הלזה

לא, כל זה אינו משל ולא חלום, וגם לא טעות דפוס. יוסף "בעל החלומות הלזה" הוא בפירושו גם "בעל החלונות". נתחיל מן המוכר והידוע ונמשיך להעמיק בע"ה.

רש"י מביא דברי הגמרא במסכת סוטה: **"באותה שעה באה דיוקנו של אביו ונראתה לו בחלון.** אמר לו: יוסף, עתידין אחיך שיכתבו על אבני אפוד ואתה ביניהם. רצונך שימחה שמך מביניהם!?" ובתלמוד הירושלמי (הוריות ב, ה) מרחיב: **"אמר רבי אבין, בשעה שנראתה ליוסף דיוקנו של אביו, אף איקונין של רחל ראה, שנאמר: משם רועה אבן ישראל."** החלום והחלון באים משורש קרוב ומקורב במשמעות: **שניהם אמצעים לחזות ולראות בעדם אל מעבר לרגע ולמקום העכשוויים.** אגב, מצאנו דוגמאות נוספות לשורשים ומילים בהם מתחלפת המ"ם הסופית בנ"ן, ומרמזת על משמעות קרובה, כגון: מלחים-מלחין (שניהם מחברים איברים שונים ונפרדים ליצירה שלמה), או להסכים-להסכין (להשלים ולהתרצות). לשון הקודש מלאה הפתעות ומטמונים דומים למכביר.

אך מהם אותם "חלונות" שפותחים לפנינו החלומות? יש שידגישו את יכולתו של החלום לתת לנו הצצה אל העתיד לבוא, כפי שמספרת התורה בסיפורי חלומות יוסף לאחיו, ושירי פרעה ליוסף. פתרון החלומות הללו משרטט תמונה של העתיד כבר כעת, בטרם התרחש בפועל, ולפי חז"ל אף סולל את הדרך לעתיד זה להגיע ולהתממש: **"כל החלומות הולכים אחר הפה"**, ומאידך - **"חלום שלא נפתח, כאיגרת שלא נפתחה"**, כלומר: תפתור טוב - יהיה טוב, ואם אינך יודע לפתור טוב - שתוק, הנח לחלום, אולי יתבטל וייגנז.

אך בעומק העניין, החלום פותח צוהר לא כלפי חוץ בלבד, אלא בעיקר כלפי פנים. יותר משהם מעידים על המציאות, **החלומות מספרים על החולם ועל עולמו הפנימי.** כשיוסף הצדיק חולם את חלומות הטבע השמימי הרחוק והטבע החקלאי הקרוב, האחים וגם אביו, יעקב אבינו, מזהים את תכונת המלכות שמפעמת ביוסף עצמו: **תכונה מלכותית שמוצבת ארצה, וראשה מגיע השמימה.** הם חוששים ממנה כבר עכשיו, ולא כועסים רק על התחזית העתידית שאולי תגיע. האחים מעוניינים "לפתור" את "הבעיה" הנוכחית, וממילא תיפתר הבעיה העתידית: **"הנה בעל החלומות... ועתה לכו ונהרגו..."** ונראה מה יהיו חלומותיו!

וכך, כאשר יוסף הצדיק מועמד בניסיון עצום, מי מחלץ אותו ממנו? מה נותן לו כוח? לא חלומות העתיד שלו, עם כל הגדלות המלכותית שבהם הממתינה לו, אלא שורשיו הפנימיים, הנסתרים והאיתנים - דמויות הוריו, יעקב ורחל. ומה שם המדרש בפי יעקב הנשקף ליוסף ומשקף לו את מצבו בעד החלון הפנימי? האם יעקב מזכיר לו את שאיפות המלכות שלו? לא ולא, כמעט להיפך: **"שמך כלול יחד עם אחיך באבני השוהם שבכתפות האפוד, המונח על כתפי הכהן הגדול, (ולא, אין מדובר באבני החושן, שם מופיעים מנשה ואפרים).** אם תוותר על זה - כל התנשאות מלכותית חיצונית ומנותקת לא יהיה לה קיום וערך; **"ונשא אהרן את שמות בני ישראל על שתי כתפיו לזיכרון"** - זיכרוןם של

לחיות אמונה

הרב אמיר דומן עורך "ערוץ מאיר"

ישראל לטובה לפני ה' עומד "על כתפי" הכהן הגדול - ולא על כתפי המלך. המנהיג הפנימי והצנוע הוא שנושא על כתפיו את הקשר המוחלט לקב"ה, ורק מתוך כך תופיע גם המלכות וההנהגה הפוליטית בישראל. **וכך מגלה יוסף בחלונו - את פשר חלומו.** מכאן הוא לוקח כוחות לעמוד בניסיון, ולכאורה "לזרוק לפח" את כל תקוותיו, והופך לעבד בבית הסוהר ללא משפט וללא תקווה. אך באמת רק עכשיו ניצוץ המלכות של יוסף מתחיל לבעור בפועל, ולא רק בחלומות: עכשיו הוא הופך למלך - על עצמו. **את החלומות הוא לא זורק לפח, אלא "חותם בפך"** - חותם אותם בחותמו של הכהן הגדול שנושא את שמו - "יהוסף" - על כתפיו בתוך שמות אחיו, ולא מעליהם.

בחנוכה הובילו הכוהנים את ישראל לשוב ולגלות את חלומם - לחזור ולהיות "ממלכת כוהנים וגוי קדוש", ובאמת "חזרה מלכות לישראל". האור הגנוז והחתום התלהט והבעיר את הלבבות, וממש כבימים ההם - גם בזמן הזה.

להדרכה ועצה: amirduman@gmail.com

אז אגמור בשיר מזמור חנוכה המזבח

מכון מאיר שמח להזמין את הציבור ליום עיון

לקראת חנוכה

בנושא הגבורה היהודית
בימים ההם בזמן הזה

שיתקיים ביום שלישי כ"ג כסלו תשפ"ה
בבית המדרש הישן במכון מאיר
בחסות משפחת ונגרובסקי. לעני האב זלג ז"ל והאם שרה ע"ה

- 12:30 הרב רן בן-משה (בבית המדרש)
- 14:15 הרב דורון כץ
- 15:15 הרב ראובן פיירמן
- 16:15 מנחה
- 16:30 הרב אשר בוחבוט
- 17:15 הרב יורם אליהו
- 18:00 הרב שמעון בן-ציון
- 18:45 הרב מאיר טויבר
- 19:30 ערבית
- 20:30 הרב צבי נחשוני

1414 הלילה

לפרשת וישב

כח האחדות

על הפסוק 'וישב יעקב, דורש ילק"ש את הפסוק מישעיה נז, "בְּעֵצָה יִצְיָא קְבוּצָה וְאֵת פְּלִם יִשָּׂא רִיחַ יִקַּח הַבָּל וְהַחֹסֶה בִּי יִנְחַל אֶרֶץ וַיֵּינַשׁ הָר קִדְשֵׁי. תני: כינוסו וכינוס בניו הצילו מיד עשו". כלומר, כינוסו וכינוס בניו, מכוח שהיו מאוחדים יחד, הצילו את יעקב כאשר שב לארץ ישראל עם השבטים, מידי עשו ואלופיו, שהם כולם הסתלקו מהארץ ויעקב ובניו נשארו בארץ ישראל.

מבאר הנתיבות שלום (עמ' רמג), שדברי המדרש הללו מאירים את עניין האחדות שמצאנו אצל האבות הקדושים. כך רואים בעקידה, הניסיון הגדול של אברהם, שכתוב כי העקידה היא מלשון התקשרות. אברהם ויצחק נעקדו והתקשרו זה עם זה, שנאמר 'וילכו שניהם יחדיו', כי לעבור את הניסיון הזה אין יחיד לבדו יכול, אלא רק מכוח שהיו מאוחדים וקשורים כאחד הם עברו את הניסיון הזה. לכן נאמר בפרשת העקידה פעמיים 'יחדיו', שבתחילה התקשר אברהם עם יצחק ואחר כך יצחק נקשר לאברהם.

כך היה גם במפגש של יעקב עם לבן, נאמר שם 'ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים', והרי הם היו בניו ולא אחיו? אלא הרגיש יעקב שלבן ובניו היו מאוחדים במטרה נגדו, וכנגדם היה צריך להגביר את כוח האחדות שלו עם בניו, ולכן קרא להם אחיו, לרמוז על כוח האחוה ובזה שברו את קליפת לבן. כך גם בפגישה שלו עם עשו,

הרב יורם אליהו
ר"מ במכון מאיר

אומרים חז"ל 'נראתה לו דמות דיוקנו של אביו', וזה הציל אותו, שהתקשר עם אביו ושוב לא היה יחיד, ובכוח זה ניצל מהניסיון. וכך מובן למה נאמר ביעקב 'וימאן להתנחם', והרי רצון ה' שהיהודי יקבל וישלים עם רצון ה', אז יעקב צריך היה להבין שמה שקרה ליוסף זה רצון ה' ולכן צריך להתנחם?, "אלא שכאן היה רצון העליון שיעקב ימאן להתנחם שלא תיפסק ההתקשרות בינו לבין יוסף... כדי שברגע של הסכנה הגדולה תוכל להיות התקשרות בניהם, ותיראה לו דמות דיוקנו של אביו", וזה מה שיציל אותו. אילו היה יעקב מקבל עליו תנחומים, כלומר היה משלים עם המציאות הזו שיוסף איננו, כך היה נפסק הקשר בניהם והיה יוסף נאבד חלילה בטומאת מצרים.

• רעיון זה מלווה אותי הרבה שנים ואני לומד ממנו גישה חינוכית חשובה, יש מצבים בחיי הילדים שיש להם איזו ירידת מצרים, הם מאבדים עוזבים את הדרך, מה צריכים אז ההורים לעשות? לטרוק להם את הדלת? לגרש אותם מהבית? חלילה, אלא מלמד אותנו יעקב אבינו 'וימאן להתנחם', אל תתייאש ממנו, תמשיך את הקשר ואת ההתקשרות שלך אליו, תחשוב עליו, תתפלל עליו, יש לזה השפעה סגולית. ובעת שהוא בניסיון קשה, דמותך ניצבת לפניו ומצילה אותו וגם מחזירה אותו לדרך הנכונה, וכך לעתיד לבוא, בני ישראל בגלות, במצבים קשים, רחל עקרת הבית היא מבית מדרשו של יעקב, היא ממאנת להתנחם, לא מתייאשת מבניה, ומכוח זה אומר לה ה' 'מנעי קולך מכי כי יש שכר לפעולתך ושבו בנים לגבולם'.

מה שעזר לו לדברי המדרש. כינוסו וכינוס בניו הצילו מיד עשו ואלופיו. בכוח שהיו מאוחדים יחד שברו את כוחו של עשו והתקיים, 'וישב יעקב בארץ מגורי אביו'.

לעומת זאת, בפרשה הקודמת נאמר, 'ויותר יעקב לבדו', נשאר בלי כח הרבים, בא עליו שרו של עשו ופגע בו בכף ירכו. הוא הצליח בכך כי יעקב נותר לבדו בלי בניו שבטי י-ה, ואע"פ שיעקב ניצח אותו, הוא הצליח בכל זאת לפגוע קצת ביעקב.

כך נבין, אומר הנתיבות שלום, את עניין השנאה והפירוד בין השבטים, שנגזרה הגזירה והם ירדו למצרים, ולכן הייתה צריכה להקדים מכירת יוסף. כי כל עוד היו האחים מאוחדים לא הייתה יכולה מידת הדין לשלוט בהם, לכן היה כאן רצון עליון שישנאו אותו ולא יכלו לדברו לשלום שיהיה פירוד בניהם, וכך יכלה לצאת לפועל גלות מצרים. לכן כאשר יוסף הולך לחפש את אחיו ואומר לאיש 'את אחי אנכי מבקש' הוא אומר לו 'נסעו מזה' - מסבירים חז"ל 'שהסיעו עצמם מן האחוה. יוסף מבקש את האחוה והאיש אומר לו נסעו מזה, הפירוד כבר נקבע אצלם. כשעמדו לרדת למצרים, התחדש שוב האיחוד בהתודעות יוסף לאחיו, כי אחרת הם היו עלולים להיאבד לגמרי במצרים. זה היה הכוח וההכנה לישראל שיוכלו לעבור את כור הברזל במצרים ולהיגאל משם.

ב. וימאן להתנחם

כך היה גם בניסיון הגדול של יוסף עם אשת פוטיפר. בשעת הניסיון היה יוסף בודד במצרים, לכן פחז עליו יצרו ולא הייתה לו שום דרך הצלה.

עומק הפרשה

הרב און טרבליס ר"מ במכון מאיר

אביון בעבור נעליים - מחלוקת יוסף והאחים

במלכות בית דוד. הם התרחקו מחברון והלכו לרעות בשכם מרחק של כתשעים קילומטר כדי להתנתק מהמריבה ולחשוב באופן צלול ונקי על דינו של יוסף. ומשם הלכו לדותן - 'לבקש נכלי דתות להמיתו', כלומר ישבו כבית דין לפי דת של תורה, ופסקו שחייב מיתה כדין מורד במלכות. ושיטפו שכניה עימם והסכימה השכינה על ידם כי כל המורד במלכות בית דוד כמורד בשכינה. ואמנם יוסף לא מרד במלכות. הוא אכן ראה את עצמו כמלך, אך לא כמחליף של יהודה אלא כמלך שמכין את הכלים ולאחר מכן מעביר את המלכות ליהודה. ובאמת המהלך השלם הוא שיהיו בעם ישראל שתי מלכויות ושני משיחים, משיח בן יוסף ומשיח בן דוד. וכפי שקרה בפועל בתנ"ך שהמלך הראשון בישראל היה שאלו משבט בנימין מבניה של רחל, שהיה אמור להיות משיח בן יוסף ולהעביר את השרביט למלכות בית דוד.

הרב קוק זצ"ל מבאר שהתפקיד של משיח בן יוסף הוא לבנות את הצד החומרי של האומה. המשך המאמר בעמוד 4 <

רש"י כותב שהקב"ה לא גילה ליעקב על מכירת יוסף משום שהשבטים החרימו את מי שיגלה וצירפו שכניה עימם. **ואם מעשה השבטים נבע מיצרי קנאה ונקמנות נמוכים לא יתכן שהשכינה תסכים עימם. אלא מוכרח שצריך להבין את מחלוקת יוסף והאחים בצורה עמוקה יותר.**

לאחר החלום הראשון של יוסף אומרים לו האחים "המלוך תמלוך עלינו אם משול תמשול בנו". מכאן נראה שהמריבה הייתה מי ימלוך וינהיג את האומה. יוסף ייצג שיטה רוחנית מסוימת ורצה שהיא תנהיג את משפחת יעקב, וכשהמשפחה תהפוך לאומה היא תנהיג את האומה כולה. לעומתו האחים החזיקו בדרך רוחנית אחרת וסברו שהיא הנכונה להנהגת האומה הישראלית. שיטתם התרכזה סביב יהודה שידעו שממנו עתידה לצאת מלכות ישראל הנצחית מלכות בית דוד. **השל"ה הקדוש** מסביר שכאשר ראו האחים שיוסף רוצה לתפוס את המלוכה במקום יהודה הם ראו בו כמורד

בהפטר פרשת וישב נאמר פסוק שנדרש על מכירת יוסף "על מוכרם בכסף צדיק ואביון בעבור נעליים". מלבד עצם המכירה חז"ל לומדים מהפסוק מה עשו אחי יוסף עם הכסף שקיבלו תמורתו: "ומכרו אותו לישמעאלים בעשרים כסף, כל אחד ואחד נטל שני כספים לקנות מנעלים ברגליהם".¹

והדבר דורש ביאור מדוע בוחרים האחים לקנות דווקא נעליים בכסף המכירה ומה רוצים חז"ל ללמדנו בידיעה זו?

המריבה של יוסף ואחיו קשה להבנה. מציאות של אחים שחושבים לרצוח אחד מהם ובסופו של דבר מוכרים אותו לעבד לא קל למצוא אפילו במשפחה של רשעים. כל שכן שלא אמורה להתרחש אצל צדיקים כשנים עשר השבטים. השל"ה² הקדוש מוסיף שמעלת השבטים גדולה ממלאכי השרת ו"איך יתפוס השכל זה הדבר שבני עליה כאלה יעשו ביחד העבירה הגדולה שבכל העבירות שבעולם?"

הדף הרעיוני

רעיונות מתוך הדף יומי

נתן קוטלר

החותמות של האמוראים

בבא בתרא קסא, ב

סוגייתנו עוסקת בתוקף ההלכתי של חתימת העד על ידי סימן במקום כתיבת השם. הגמרא מביאה דוגמאות לאמוראים שחתמו על ידי סימן:

"דהא רב צייר כוורא [=דג], ר' חנינא צייר חרותא [=ענפי דקל], רב חסדא - סמ"ך, רב הושעיא - עי"ן, רבא בר רב הונא - מכותא! [=תורן של ספינה]". השאלה היא מדוע האמוראים בחרו דווקא בסימנים אלו לחותמות שלהם?

רבי מאיר שפירא מלובלין אמר שני רעיונות נפלאים לגבי העומק מאחורי החותמת של רב:

א. מסירות נפש למען התורה

החותמת של רב סימלה את האמירה המיוחדת שלו בעולם. מה היא היתה? הרמב"ם כתב "אמרו על רב תלמיד רבינו הקדוש שלא שח שיחה בטלה כל ימיו" (הל' דעות פרק ב, ד). וכך ביאר רבי מאיר שפירא: "עדות זו על רב באה ללמדנו עד כמה היה רב דבוק בתורה באופן מופלא, שלא נתפנה לשיחה בטילה כל ימיו" (אמרי דעת ח"ב ש"ז). אם כן, ודאי שחותמת הדג מבטאת זאת. היכן מצינו שדגים הם סמל למסירות נפש למען התורה?

רבי מאיר שפירא מלמדנו שיש להתבונן במסכת ברכות במשל המפורסם של רבי עקיבא לשאלתו של פפוס בן יהודה כיצד הקהיל קהילות ברבים ללמד תורה ולא חושש ממלכות רומי? "אמר לו: אמשול לך משל, למה הדבר דומה - לשועל שהיה מזהלך על גב הנהר, וראה דגים שהיו מתקבצים ממקום למקום, אמר להם: מפני מה אתם בורחים? אמרו לו: מפני רשתות שמביאין עלינו בני אדם. אמר להם: רצונכם שתעלו ליבשה, ונדור אני ואתם כשם שדרו אבותי עם אבותיכם? אמרו לו: אתה הוא שאומרים עליך פיקח שבחזית? לא פיקח אתה,

אלא טיפש אתה! ומה במקום חיותנו אנו מתייראין, במקום מיתתנו על אחת כמה וכמה! אף אנחנו, עכשיו שאנו יושבים ועוסקים בתורה, שכתוב בה כי הוא חייד ואורך ימך - כך, אם אנו הולכים ומבטלים ממנה - על אחת כמה וכמה" (סא, ב). רבי מאיר שפירא כותב "זה שלקח רב לדוגמא ולמשל לצייר דג ובחתימתו לרמז שהוא כמו הדג שאינו יכול לפרוש ממקום חיותו, כך אדם מישראל אינו יכול לפרוש מהתורה" (שם).

בהזדמנות אחרת, רבי מאיר שפירא אמר רעיון נוסף:

ב. איתנות המסורת בנחשולי הזמן

במשל של רבי עקיבא, השועל ניסה להטעות את הדגים ולהולכים שולל, אך הם השיבו לו תשובה ניצחת: "ומה במקום חיותנו אנו מתייראין, במקום מיתתנו על אחת כמה וכמה!" הדגים מבטאים עמידה איתנה על עקרונות התורה בנחשולי הזמן. וכך אמר רבי מאיר שפירא: "חותמו של רב היה דג... כתכונתו של רב כן גם חותמו: לא להטות אוזן קשבת לכל דעה אי-מקובלת, לא להאזין לשום שיטה אי-מסורתית!" (אמרי דעת ח"ב עמ' רד). שני ההסברים הללו משתלבים יחד, מסירות נפש למען התורה מתבטאת גם בעמידה איתנה ונאמנה נוכח נחשולי הזמן. בעוד האופנות מתחלפות והאידיאולוגיות קורסות - התורה היא נצחית. "יבש חציך נבל ציץ - ודבר אלקינו יקום לעולם" (ישעיהו מ, ח).

לרעיונות נוספים על בבא בתרא:
www.gemarabemunah.co.il
gemarabemunah@gmail.com

מעולם החומר, ומכרו את יוסף כי התחבר יתר על המידה עם האדמה ועולמות הגוף, ולכן קנו בעליים. אך באמת הנעליים הן עצמן שיטתו של יוסף. הגוף נקרא נעל של הנשמה משום שמאפשר לה להתחבר לעולם הגופני. הגוף הוא נעל של הנפש שאי אפשר לנשמה הרוחנית לעמוד בעולם הגופנים מבלי גוף, כמו שאי אפשר להענוג והרך לעמוד במקום רפש וטיט בלא נעל שלא יטפנו רגליו¹⁰⁰. כך הנעל מאפשרת לאדם להתחבר לאדמה ולעולם החומר באופן הנכון כפי שיוסף אכן עשה. לכן בעומק הדבר יוסף עצמו הוחלף בנעליים, כי הם מבטאים את כוחו המיוחד להתחבר עם העולם הארצי בצורה מדודה ונכונה בלי לשקוע בו. ומתוך בניית עולם החומר ע"י משיח בן יוסף תופיע הנשמה המיוחדת לישראל בדמותו של משיח בן דוד.

1. פרקי דר"א, לח
2. וישב תורה אור ד
3. לזלג
4. אות ט
5. רש"י לז"ז
6. מאמרי הרא"ה עמ' 94
7. רש"י לז"ב
8. רש"י לטו,
9. אות דש
10. מלבי"ם רות ג,ד

עצה עמקה

צפורה רוזנברג

מהיכן שואבים כוחות ויכולות? איך באפיל שורדים קשיים ומתעצמים?

חולמים על פוכבים מצטיינים בתפקידי שומרים על ערכים זכרים מאין פאים ובעקר יודעים לאן הדרך מובילה? שפנקים לב מטינה וממתינים לשעה יעודה

כך מגיעים לגבהים מחברים תחנותים בקשרי עליונים דוקא מהשפלה בבור השפלה דולים אפשריות כי הוסרו פתנות עם כל הפסים

נותרים ביד עם פד קטן אפד משמר חם פנימי שנשפלה לכון אדם ולתהות על טיב קנקנו פדמות דיוקנו של אביו ואמו לגלות בו גאלה ולהפריך בנפשו נצן מלנכה

עירת הפרעה

שליחת הציבור שלכם
מבית מקור ראשון

רוצים להגיע למאות אלפי בתי אב בציבור הדתי? **איתנו אתם יכולים!**

הפצה שובעית של עלוני פרשת השבוע ופרסום בכל בתי הכנסת ברחבי הארץ

הדרכת מודעות בבתי הכנסת וברכי"ס דתיים

דיוור ישיר בכל רחבי הארץ

תפוקות: 052-8908518
06528908518@gmail.com

MAAMAR HADOR
- Notre Génération -

Rav Avraham Itzhak Hacoen Kook zatsal

Commentaire: Rav Chlomo Haim Hacoen Aviner chelita

Traduction de l'hébreu: Menahem Brégégère

ניתן להזמין בטלפון: 02-9973168
או באתר **החדש**: www.ChavaBooks.co.il

ניתן להשיג את כל ספרי ההוצאה בד"ר ספרים רח" אבן ישראל 3 ירושלים

"יש מפקדים בצה"ל... שאני יודע שהורידו את הכיפות שלהם כי זה לא נוח להסתובב עם כיפה. ככה היינו רוצים להיראות? זה הצבא שהיינו רוצים?" על הריאיון של תא"ל במיל' עופר וינטר, וכן, 29 שנים לפטירת מחולל המהפכה הציונית דתית.

הרב של וינטר

הריאיון המתוקשר והמדובר עם תא"ל במיל' עופר וינטר, היה אירוע שרבים ציפו לו. איש איש מסיבותיו הוא. וינטר נגע בכמה נקודות חשובות אך בדברים הבאים אבקש להתייחס לחלק השני של הריאיון. זה שנגע בפרשייה שבה נקשר בעיקר שמו של וינטר במצב צוק איתן, לפני למעלה מעשור. התפילה שחיבר ללוחמיו לפני היציאה לקרב, שנערך בימי בין המצרים, ושעסקה בהבנת המשימה בפרספקטיבה תנ"כית והיסטורית, נגד אויב המנאץ שם א-לוהים חיים.

אני זוכר את המסמך הזה כלוחם שלהם באותו מצב, ואת הרעש התקשורתי שהוא עורר. עשור אחר, לא מכתב אחד כי אם עשרות מכתבים, וצבא שנראה באמת יותר ויותר כמו צבאותיו של דוד המלך. וכפי שאמר וינטר בעצמו לא מזמן בערך במילים הללו: "האמת מנצחת בסופו של דבר. ניסו להשתיק אותי לפני עשר שנים, והנה עכשיו זאת הרוח של הצבא כמעט בכל מקום."

לדבריו של וינטר על משמעות ימי בין המצרים שבהם נערך הקרב הגיב המראיין:

"אבל מה זה מעניין אותי? אני חייל, לוחם בגבעתי. מה זה מעניין אותי י"ח בתמוז, י"ז בתמוז? תגיד לי איך להילחם... תגיד לי לאיפה להיכנס, תגיד לי את מי להרוג. מה אתה מכניס אותי לי"ז, י"ח בתמוז?" וינטר: "אתה יהודי, אתה מקיים מסורת של 3,300 שנה."

מראיין: "עופר, אני גדלתי במושב תל עדשים. היה שם אחד מגדולי לוחמי צה"ל בכל הזמנים, רפול, אפיקורס מושלם. רפול ידע להיכנס לטח אויב ולהרוג מחבלים. זה מה שהוא ידע לעשות."

וינטר: "אני לא שכיר חרב ולא חיית מלחמה. אפשר להתעלם, להגיד, אני לא קשור לשום דבר שהיה לפני... אני, את שליחותי עושה כי אני חושב שזה יעזור לחטיבה שלי לנצח."

מראיין: "היית מושג משהו מזה היום?" וינטר: "הייתי כותב יותר, וזעק יותר מעומק נשמת".

אנוסים בצה"ל

בהמשך הריאיון מסביר וינטר את הדרך שבה "מטפלים" בגורמים טורדניים דוגמתו. איך מכתמים את השם הטוב של מי שבסך הכול דבק בערכים שלו, שאינם מתאימים למערכת ושמפריעים לה להתנהל באופן יותר "ריאליסטי" ופחות "משיחי". בדבריו תיאר גם את הבגינה של המערכת הצבאית, זאת ששלחה אותו להוביל אלפי חיילים לקרב אך תקעה סכין בגבו בהכפישה את שמו על לא עוול בכפו בצורה מחפירה: "צריך להבין, סומנתי כבעיה, כבעיה שצריכה פתרון. זה פנאט משיחי, ג'יהאדיסט. כל מיני אמירות כאלו. ואני צריך פתרון, צריך לפתור את הבעיה הזאת. איך? צריך לעשות הכול כדי להוציא אותי מהמערכת... יש מפקדים בצה"ל, קרובים, שאני יודע שהורידו את הכיפות שלהם כי זה לא נוח להסתובב עם כיפה. ככה היינו רוצים להיראות? זה הצבא שהיינו רוצים?"

מסתירים את יהדותם! מה זה, אינקוויזיציה פה? באינקוויזיציה היית צריך להסתיר את זה שאתה יהודי בכלל. זה בושה בעיניי, בסדר? זה מה שקורה היום, יש קצינים בכירים בצה"ל שהולכים בלי כיפה. הם פשוט יודעים, אם עשו את זה לעופר וינטר, אז יעשו את זה לכולם..."

מראיין: "אבל אתה מבין את החשש של הציבור השני, שיש השתלטות דתית, שיש מה שנקרא הדתה?" וינטר: "אני חייל של עם ישראל. אני חי באמונת אבותינו. אני לא מתבייש בזה, אני לא מחביא את אלוקים מתחת למיטה שלי ומתבייש. לא. ככה נהגו אבותינו. אני חי במסורת של אבא ואימא, של סבא וסבתא. שיתבייש מי שרודף אותי פה בארץ כאילו אני בגויים. מה קרה? זה הסיפור."

הוא הוריד את הכובע

הסיפור העגום שתיאר וינטר בדבריו על המערכת הצבאית הבכירה, הזכיר לי את דברי ההספד שכתב הרב דרוקמן זצ"ל על מורו ורבו, הרב משה צבי נריה זצ"ל, שבסוף השבוע, יט בכסלו, נציין 29 שנים להסתלקותו:

"הוא חולל את המהפך האמיתי בדור - מהפך הכיפות הסרוגות. ויותר נכון לומר - מהפכת התורה בישראל. קשה לצייר איך היה נראה עולמנו בלי הרב נריה, איך היה נראה עם ישראל ואיך היתה נראית מדינת ישראל. היתה בזמנו דרך חדסטית של עזיבת התורה ומצוותיה, גם בין נערים מבתים טובים ביותר. ילד שהתחנך בביתספר יסודי דתי, גמר עם כל היהדות שלו עם סיום כיתה ח'. 'הוא הוריד את הכובע' - היינו אומרים. כיפה - מאן דכר שמה? מי חלם אז ללכת עם כיפה ברחוב?! אפילו יהודים יראי שמים, שלא עבדו במוסדות דתיים, הלכו בעבודתם גלוי ראש. והיתה חרדה גדולה: מה יהיה? האם נתגבר על מציאות קשה זאת? והנה קם הרב נריה וחולל מהפך - מהפכת התורה בישראל, והמציאות נשתנתה לחלוטין. הרב נריה התחיל את פעילותו בבני עקיבא, תנועת הנוער הדתית החלוצית, שקמה במגמה לעצור את הסחף, לזקוף את קומתו של הנוער הדתי ולמנוע את התרחקותו מן הדת. הרב נריה הגביר את הצד התורני בבני עקיבא, ועל ידי כך הביא ליסוד ישיבת בני עקיבא. בימים ההם, ישיבה - היתה מציאות שלא מעלמא הדין. הישיבות הוותיקות הלכו והתרוקנו, והנוער הארץ-ישראלי מהישוב החדש לא העלה כלל בדעתו ללכת לישיבה. יצא אז ספר על החינוך העברי, ובו פרק על הישיבות, שהסתיים בזה הלשון: 'הישיבות הן נחלת העבר שאין לשוב אליהן'. באותה שנה הקים הרב נריה את ישיבת בני עקיבא בכפר הרו"א..." (מאורות נריה, חנוכה ופורים, עמ' 100).

כמה שמכאיבה המציאות שתיאר וינטר, כדאי לשים לב איזו כבדת דרך עצומה עברנו מהימים שתיאר הרב דרוקמן זצ"ל בדבריו.

שורשים עמוקים

בשיחה לפני תלמידיו, שהתקיימה בערב חנוכה תשמ"ה, לפני כארבעים שנה, תיאר הרב נריה את מצב החינוך הלא-דתי בארץ, שבימינו רק הלך והחריף לאין שיעור:

"סיפרו לי כמה בחורים מהשמינית אשר היו בוויכוח שהיה בעין החורש לפני שבוע, שאחד הדברים שמיד הורגש, זה ששם הכול מלא ספקנות. הם לא יודעים מה זה עם ישראל, ולא יודעים מה זכותם על ארץ ישראל. שום דבר לא ברור, הכל מלא ספקות. ברור הדבר. כשלא ברור לך האם אתה עושה מה שאתה צריך לעשות, לא ברור לך אם הדרך שלך נכונה, אם כל מהלך החיים שלך הוא נכון, מתערער הביטחון בעצמך ואז אין מקום לשמחה. אין סיפוק, אין מצב רוח טוב ואין שמחה. על כן כל כך טבעי הדבר שאנחנו ב"ה, אשר הדרך שלנו מתחילה מאברהם אבינו, ואנחנו בטוחים בצדקת דרכנו, כשאנחנו מגיעים לימי החנוכה, אין לנו שום ספק שאנחנו היורשים החוקיים של מתתיהו ובניו שאנחנו היורשים החוקיים של כל אלה שנלחמו אז, נלחמו והצליחו... אנחנו כיום ממשיכים את אותו הדבר עצמו. עד היום הזה כל אחד יודע, שבאותה מידה ששורשי העץ יותר עמוקים, יותר משתרשים, יותר מתרחבים, העץ חזק יותר, עמידתו טובה יותר, ופירותיו הם פירות בריאים וטובים יותר..." (שם, עמ' 66-67).

בפרספקטיבה של ארבעים שנה אנו רואים כמה צדק הרב נריה זצ"ל אך יתרה מכך - כמה הרוח שלו ושל ממשיכיו דרכו הפכה להיות זו המובילה את המדינה גם במלחמה הגדולה שבה אנו נתונים. כי רק מי ששורשיו נטועים בעומק אדמת הארץ, נאחז בה בגבורה, בשמחה ובוודאות מוחלטת בצדקת דרכו. "רָאשֵׁינוּ בְּעֵמְקֵי תוֹרָתָהּ, וּמִתּוֹךְ כֶּךָ - פָּפִינוּ בְּרִגְבֵי אֲדָמָתָהּ".

דמות דיוקנו

וכך הסביר הרב נריה את המדרש הידוע מפרשת וישב, על מאבקו של יוסף באשת פוטיפר, המבקשת לפתותו ולהחטיאו. "וַיָּבֹא הַבַּיְתָה לְעִשׂוֹת מְלֶאכֶתוֹ" (בראשית לט, יא), 'באותה שעה באתה דמות דיוקנו של אביו ונראתה לו בחלון' (סוטה לו, ב).

"כיצד הצליח יוסף לשמור את עצמו בניסיון כה קשה ומתמשך?... הוא שיווה לנגד עיניו דיוקן אבא בהיותו במצרים ובצאתו על ארץ מצרים.

"ומעשה אבות סימן לבנים: כל אדם חייב שתהיה בפניו דמות דיוקן של אדם המעלה... שבכל שעת מבחן תיראה לפניו ותנחה את אורחותיו" (נר למאור עמ' 139).

הרב נריה זצ"ל היה אב לריבים. אב שדמות דיוקנו נראית לכל מי שצועד בשדות החיים של מדינת ישראל על שלל אתגריה - הרוחניים והגשמיים. דרך חינוכו מושרשת בהווה הציונית דתית לדורותיה, שיונקת את כוחה מטל חיים של התורה הגואלת. ו"באותה מידה ששורשי העץ יותר עמוקים, יותר משתרשים, יותר מתרחבים, העץ חזק יותר, עמידתו טובה יותר, ופירותיו הם פירות בריאים וטובים יותר..."

ערך עצמי אישי בנישואין

ערך עצמי של כל אדם, מורכב מסך ההתנסויות והמסקנות שלו מחוויות חייו. מכיוון שכך גדל, הוא מאמין לרוב שאופן חשיבתו ודרכי פעולותיו, הם הנכונים. כשמתחננים, המפגש המנוגד גורם להם ללמוד זא"ז ולהכיר ולהעריך את עצמם טוב יותר, דרך עיני האחר.

מה קורה, כשישנם קשיים בהכרה וקבלה הדדית ורק אחד מוכן לעשות שינוי כדי לחיות טוב יותר, בזמן שהשני לא מעלה בדעתו שיש לו חלק בזה. בנוסף, השני מאשים בתוצאות השליליות במערכת היחסים הזוגית. השני, נמצא בבעיה של עצמו, כפי שכתבתי במאמר של שבת שעברה. **אך איך תתפתח מערכת זוגית טובה, כשרק אחד מבין שחשוב לקבל עזרה ולהשתנות?**

הוא, נשוי צעיר עם 3 ילדים. יש לו אופי מרצה. "אני לא רוצה, לא אוהב ולא יכול להתווכח ולריב עם אחרים ובוודאי לא עם אשתי. אשתי לועגת לי שאני לא גבר, כי אני רגיש מידי לדבריה ואפילו בוכה כשאני נפגע. אז אני מגיע אלייך לעבוד על עצמי. היא לא מוכנה בשום פנים ואופן לבוא לפגישות איתך. היא טוענת שאני הבעיה והיא בסדר גמור. אני משתדל לתקשר איתה כמו שאת מתרגלת אתי וזה מעצבן אותה. היא אומרת שאני מחקה אותך ואני לא אמיתי. אבל תראי כמה השתניתי עקב הפגישות שלי איתך. אם אני עושה את מה שהיא רוצה, היא אומרת שהיא שמחה

ממש מתוסכל".

"בוא נתמקד כרגע רק בעצמך, כי רק אתה כאן. המטרה הרצויה היא, שתרגיש שיש לך זכות וחובה, להביא את מי שאתה לזוגיות. להכיר בערך העצמי שלך מעצם היותך. מתוך כך, תוכל להגיב לאשתך, ממקום בוחה, ענייני ומכבד. דברי חכמים בנחת נשמעים. רק כך יש סיכוי שאולי דבריך ייכנסו לליבה וייתכן שינוי גם אצלה. גם אם היא לא תקבל את דבריך ולא תשתנה, אתה תרוויח את ביטוי אישיותך כבן מלך. אולי ברבות הימים, היא תתרכך ויהיה שינוי לטובה. אתה את שלך תעשה וה' ישלים את מלאכתך. כי הוא יהודע, מה אתה צריך לעבור בדרך לבניין אישיותך".

בפגישה הבאה, ביררנו באמצעות טיפול בתת-מודע, מהו המקור של חוסר ערך עצמי ויצרנו חוויה מתקנת. בפעמים אחרות, יצרנו סימולציות מתוך מקרים שחווה עם אשתו ותרגלנו כיצד להגיב ממקום של בחירה וערך עצמי. תחושת הערך העצמי שעלתה, נתנה לו סיפוק ותחושת הצלחה אישית. כמה זה ישפיע על אשתו ויאפשר להם זוגיות טובה? ימים יגידו.

הוא עדיין מגיע, כדי לחזק את עצמו, והוא נהנה מהתוצאות עם עצמו. ההתמודדות הזוגית, היא הטריגר לבניין אישיותו. אני מתפללת שאשתו תזכה גם היא לבניין אישיותה דרכו.

כי אם יש לי רצון שלא מתאים לה, היא אומרת שאני לא מתחשב בה. אני אומר לה שהיא פוגעת בי ואז היא מחזירה לי שאני פוגע בה. מה אני עוד יכול לעשות? היא לא נותנת לי מקום...".

שאלתי אותה, **אם הוא נותן לעצמו מקום** בקשר איתה. "מה זאת אומרת לתת מקום? כשאני נפגע אני מסביר לה למה, לפעמים אני גם כועס ואז היא מבינה שעברה את הגבול...".

"לתת מקום לעצמך, זה לא להגיב באופן כזה או

אחר. **לתת מקום לעצמך, זה ע"י הערך שיש בכך**

כלפי עצמך. זו התחושה הפנימית שיש לך מקום

ונוכחות ביחס שווה לאשתך. אם אתה מסביר

ומתנצל בקביעות, הערך שלך מתקבל אצלה

כנמוך ממנה. אם אתה נפגע ומסתגרה אתה מתנתק

מהקשר הזוגי ולכן לא תהיה ביניכם זוגיות. כי

בזוגיות חייב להיות יחס ערכי שווה. "

"אז מה אני יכול לעשות, אם היא לא מוכנה

לעשות שינוי ומתלוננת עלי ואני עובד על עצמי

ואף פעם לא מספיק לה?" "אני מבינה את התסכול

שלך. באמת קשה, כשרק אחד עובד על עצמו. אין

לך אפשרות לשנות אותה ולגרום לה להתנהל

אחרת, אם היא לא רוצה או לא יכולה. **אתה עושה**

שינוי בשבילך ולא בשבילה. תהיה אתה מספיק

טוב בשביל עצמך"

"אבל את רואה שלמרות שאני מתקדם, אני מתנצל

או כועס, כדי שהיא תירגע וזה גם לא טוב... אני

חינוך עד הלב אורית דהן

כוח השלווה

"א"ר אחא בשעה שהצדיקים יושבים בשלווה ומבקשים לישב בשלווה בעולם הזה, השטן בא ומקטרג. אמר (השטן): לא דיין שהוא מתוקן להם לעולם הבא אלא שהם מבקשים לישב בשלווה בעולם הזה? תדע לך שהוא כן, יעקב אבינו, שביקש לישב בשלווה בעולם הזה, נזדווג לו שטנו של יוסף" (בראשית רבה, פ"ד ג')

יעקב אבינו מבקש לבלות את שארית ימיו בשקט ובשלווה, ליהנות מהנכדים שלו ולעסוק בהתפתחותו הרוחנית האישית. זה בעצם מה שכולנו מאחלים לעצמנו לעת זקנה, כשאנחנו מרגישים שהקרבות הגדולים של החיים כבר מאחורינו.

עם זאת, רש"י מציין, על סמך המדרש, שהקב"ה איננו מרוצה מתוכניתו זו של יעקב. הדרמה הגדולה עם יוסף ואחיו עדיין ממתינה לו. אפשר לראות זאת כניסיון הגדול ביותר בחייו של יעקב. לכן, עשוי, שכם וכל השאר - כולם אויבים מבחוץ. על כולם יעקב גבר.

וכעת הוא מצפה רק לשקט ושלווה. מסיבה זו יעקב איננו מוכן למאבק הפנימי בתוך משפחתו האהובה, שבמילותיו של רש"י ושל המדרש "קפץ עליו". השאיפה שלו לשלום ולשלווה שחמקו ממנו כל חייו היא זו שמביאה למפלתו, מפני שהוא לא בחר לראות את היריבויות את הקנאה שנירקמת בתוך ביתו ומשפחתו.

פעמים, משאלות לב בדבר שאנחנו רוצים שיהיה מסנוורות אותנו מלראות את המציאות נכוחה, ואז אנחנו מופתעים מאירועים שהיינו יכולים לצפות

מראש לולא שקענו כל כך במשאלות ובאשליה שלנו.

השלווה ככוח מניע והאתגרים

הכרוכים בה בגידול ילדים

השלווה היא כוח עוצמתי היכול להנחות אותנו כהורים בדרך חינוכית מיטיבה. היא מאפשרת לנו להגיב בסבלנות, בהבנה ובהגיון, ובכך לטפח אווירה ביתית רגועה ומחבקת. יחד עם זאת, השאיפה לשלווה עלולה להוביל אותנו לפעמים לדחיקת רגשות, להתעלמות מבעיות או אפילו להימנעות מעימותים.

מצבים בהם השלווה עלולה להוות אתגר:

• **עימותים:** כאשר מתעורר עימות בין הילדים או בינינו לבין הילדים, השאיפה לשמור על השלווה עלולה לגרום לנו להימנע מלהתעמת עם הבעיה, או להתפשר על עקרונות חשובים.

• **התנהגויות מאתגרות:** כאשר ילדנו מתנהג בצורה קשה או מתריסה, השלווה שלנו עלולה להתערער, ונוכל למצוא את עצמנו מגיבים בתגובות לא רצויות, כגון צעקות או עונשים.

• **לחצים חיצוניים:** לחצים בעבודה, קשיים כלכליים או אירועים משפחתיים עלולים לפגוע בשלוותנו ולהשפיע על היחסים שלנו עם הילדים.

מדוע חשוב לשים לב?

• **דוגמה אישית:** ילדים לומדים את דרכי ההתנהגות שלהם מהוריהם. אם נרצה שילמדו להתמודד עם קשיים בשלווה, עלינו להוות עבורם מודל לחיקוי.

• **חיבור רגשי:** דחיקת רגשות עלולה לפגוע בקשר הרגשי שלנו עם הילדים. הם זקוקים לכך שנסתכל

עליהם בעיניים ונתייחס לרגשותיהם.

• **פתרון בעיות:** הימנעות מעימותים עלולה למנוע מאיתנו לפתור בעיות מהשורש, ולהוביל להצטברות של מתיחויות. אז מה עושים?:

• **מודעות עצמית:** עלינו להיות מודעים לרגשות שלנו ולזהות את המצב שבו השלווה שלנו עומדת להיחבר.

• **נשימות עמוקות:** כאשר מרגישים את עצמנו מתעצבנים, ניתן להשתמש בנשימות עמוקות כדי להרגיע את הגוף והנפש. שלווה לא "קונים" בחוץ אלא בונים בתוכנו.

• **הפסקה קצרה:** אם המצב מתחמם, ניתן לבקש הפסקה קצרה כדי להירגע ולהתארגן מחדש. השהיית תגובה חשובה מאוד.

• **תקשורת כנה:** חשוב לדבר עם הילדים בגובה העיניים, להסביר להם את הציפיות שלנו ולהקשיב לנקודת המבט שלהם.

• **חיפוש תמיכה:** אל תססו לפנות לחברים, למשפחה או לייעוץ מקצועי אם אתם מתקשים להתמודד עם אתגרים חינוכיים.

כאשר ההורה שומר על מידת הנחת והשלווה, הוא יכול להשפיע בצורה חינוכית אפקטיבית יותר על ילדו.

השבוע - מפגש שלישי ואחרון בסדרה
לגדל ילד תברתי.
הפעם בנושא ילד מוביל חברתית ולא מובל.
מוצ"ש בבית ספר נועם בנים חיים ויטאל 32.
דמי השתתפות סימליים - 10.

וישב

ענו על החידות בדף הפרשה באתר ערוץ מאיר לילדים ואולי תזכו בפרס!
זוכה לפרשת וישלח: אמיתי שילוח!

חכמת השתיקה בכפרשת וישב

ילדים יקרים, היום נדבר על דמות מיוחדת בכפרשת וישב - יעקב אבינו, ואיך הוא התנהג כששמע את חלומות יוסף.
כאשר יוסף ספר את חלומותיו למשפחתו, אחיו כעסו מאוד. אבל מה עשה יעקב? התורה אומרת: "ואביו שמר את הדבר". יעקב לא כעס ולא צעק, אלא שתק ושמר את הדברים בלבו.
למה הוא שתק? כי יעקב היה חכם מאוד. הוא ידע שלפעמים, כשקורה משהו שאנחנו לא מבינים, עדיף לשתק ולהשכ. הוא הבין שאולי יש בחלומות מסר מה, וצריך לחכות ולראות מה יקרה.
מכאן אנו לומדים שעור חשוב: לא תמיד צריך להגיב מיד כשמשהו קורה. לפעמים עדיף לשתק, לחשב, ולהמתין בסבלנות. כמו שחכמינו אמרו: "סיג לחכמה - שתיקה". השתיקה היא סימן של חכמה.

יש, ערוץ הילדים

מחנכת הפרשה

מצאו למה התמנות רמזות

חידה

לאחיון של אברהם יש ריח טוב בפרשה!

שאלה בפרשה

- מה הם "נכאת וצרי ולוט", אותם נשאו הישמעאלים?
- למי השתחוו הכוכבים והשמש והירח בחלום יוסף?
- מה היה שמו של שר הטבחיים של פרעה?
- מי חלם על סחיטת אשכול ענבים?
- מה היה פתרון החלום של שר המשקים?
- מה ביקש יוסף משר המשקים?

המלצת השבוע

השבוע ייכנסו ימי החנוכה, איזה כיף! היכנסו בחנוכה לדף חנוכה באתר ערוץ מאיר לילדים, ולשאר הפעילויות המיוחדות!

פרה א: שמעת על מחלת הפרה המשוגעת?
פרה ב: כן! איזה מזל שאנחנו ברוזים!
בלילה פרצו לביתי גנבים וגנבו לי 1000 ש"ח. בלילה הזה החלטתי להיות חכם. הדלקתי את כל האורות בבית ובאמת לא גנבו לי כלום. מה שכן, קיבלתי חשבון חשגל 2000 ש"ח...

הבריאה

מאת יוסי שחר
להזמנת סדנאות קומיקס: 0549-256994

הפילים זוכרים כל מקור מים שביקרו בו, גם אחרי 30 שנה

אני בטוח שלפני 20 שנה הייתה פה שלולית!

לפילים יש את הזיכרון הטוב ביותר בממלכת החיות - הם זוכרים כל פיל שפגשו בחייהם!

זה דוד צירלי במפגש משפחתי לפני 43 שנה!

המוח של הפיל שוקל 5 קילו - הגדול ביותר בין כל החיות היבשתיות

זה לא, שהשמנתי, זה לא הכרס, זה המוח!

הם אפילו זוכרים מי היה נחמד אליהם ומי לא ומעבירים את המידע הזה לדורות הבאים

סבתא, ספרי שוב על הפיל ההוא שנכב לך את הבגנה!

החדק של הפיל מכיל כ-40,000 שרירים שונים (בגוף האדם כולו יש רק 600), החדק עדין מספיק כדי להרים בעזרתו ביצה בלי לשבור אותה, וגם כל כך חזק שהוא יכול לעקור עץ שלם!

הידעת?

בשעת הסכנה, בזמן שרוחות רעות מנשבות בעולם, שנאה פראית על ישראל ועל גזעו המקודש, בוז ומסטמה על כל קנייני קדשו... אז יפנה ישראל אל ביתו ואל שולחנו, אל קנייני תרבותו הפנימיים, אל טהרת רוחו ונקיון כפיו, אל תורתו תורת אמת, המיוחדת לו, ואל מצותיו, שהן ארחות חייו לעולמים, לבני ביתו על אדמת קדשו בכל עוז קנאת קודש, על פי תכונתו ועל פי רוחו, והנר הזה סמל נצחוננו מניחו על שולחנו, להאיר על ידו את אורח חייו והארת נשמתו.

מאמרי הראי"ה, חנוכה

על סדר היום

הרב שלמה אבינר

והוספת אומץ להילחם ולהתרא. ה. ביחס לנקודה השלישית, יש מקום להזכיר דברי הגמרא, על אדם ששאל את רבו: הא כיצד יש אנשים מרוסקים שנכנסים לבית עבודה זרה ויוצאים בריאים. השיב לו רבו, שלמחלה יש קצבה מסוימת, והיא הופיעה בדיוק באותו רגע שנכנס לבית עבודה זרה (ע"ז נה, א). ה. ומכאן לבדיקה הסטטיסטית. במשך 140 שנה ביקרו בערך 7 מיליון אנשים. מתוכם היו כ-100 אלף מקרים של ריפוי לא מובן. אחרי בדיקה של המוסד הכנסייתי, נותרו כ-70. כלומר, הריפוי הבלתי מוסבר היה אחד ממאה אלף, שזה היה לאחוז במקרים דומים בבתי חולים. אם כן, אין שום הוכחה. ה. באותה הזדמנות נזכיר שיש בארצות הברית ארגונים נוצריים, נגד טיפולים רפואיים וחיסונים, אלא רק אמונה באל ותפילה. התוצאה היא מקרים רבים של מוות, נכות, מות ילדים, ועקב זה, הושבת ההורים בבית סוהר. ד' ירחם. ז. ודאי תפילה מועילה ושו' הוא המרפא, אך הוא מרפא דרך הרופאים, שלוחיו הנאמנים.

ריפוי על ידי מים קדושים (?)

ש: יש מקום אחד בצרפת הנקרא לורד Lourdes, בו יש מעיין עם מים קדושים. כבר בערך 140 שנה, אנשים מבקרים שם למיליונים ומתרפאים ממחלות שונות. האם להאמין לסיפורים אלה? הרי מדובר במיליונים! האם מותר לנו לנסוע לשם, או שזו עבודה זרה? ת: א. אכן נערה בשם ברנדט סובירוס, ראתה שם בחזיון את הבתולה הקדושה, אמו של האל (מובן שלא היתה בתולה, ולא קדושה, ולא אמו של האל, אך אין זה ענייננו). נראה שהייתה נערה כנה, ולא שקרנית, וגם לא ניצלה זאת לצרכיה הפרטיים. לכן זה היה או באמת סוג של חזיון או הפרעה נפשית. ומאז אנשים נוהרים לשם לשתות מאותם מים קדושים. ב. באשר לאמינות תופעת הריפוי, יש לבחון אותן בשני כלים: רפואיים וסטטיסטיים. מבחינה רפואית, יש לבדוק שלושה דברים:

- 1 - האם יש אישור רפואי שאותו אדם שפנה לשם היה באמת חולה במחלת חסרת מרפא.
- 2 - האם באמת נתרפא באופן קבוע ולא רק לרגע, והריפוי החזיק מעמד, ולא נעלם לאחר זמן.
- 3 - שמא הריפוי לא היה בזכות אותם מים, אלא בגלל טיפולים שונים שהוא קיבל, וזה עתה ראו את התוצאות.

ג. לגבי הנקודה השנייה, יש להיות מודע שיש ריפוי על ידי השאה Placebo. עצם אמונתו של האדם שטיפול מרפא אותו, אכן מרפא, בשליש מהמקרים בערך. זו תופעה פסיכולוגית ידועה של הפחתת הלחץ, הדיכאון, החרדה,

במלאת תשע שנים לפטירתו של רב צבי קלימן עליו השלום

נעלה לקברו ביום חמישי כה כסלו נר ראשון של חנוכה בשעה 15:30 בהר המנוחות גבעת שאול בירושלים גוש נא חלקה א שורה יד. המשפחה.

על ניסך ועל נכלאוֹתֶיךָ ועל ישועתֶךָ

יום עיון

חנוכה

יום שני | כ"ב כסליו | כנפי נשרים 3 קומה 3

8:30	הרב אופיר פריד
9:45	הרבנית דינה ראפ בימים ההם בזמן הזה
11:00	הרב יהושע ויזר חנוכה - חג אהבת ה'
12:15	הרבנית גאולה ניסים נר אש וביתו
14:00	הרבנית עדינה פיירמן ואור המוצנע של חנוכה
15:15	הרב חיים לויק חנוכה - ימות המשיח של היום
16:30	הרב אריה מרזר
17:45	הרב שלמה אבינר האישה בחנוכה

עלות יום העיון: 60 ש"ח | שיעור בודד: 15 ש"ח | לבת שירות/סטודנטית 10 ש"ח | בגרות המכון: חינם
לפרטים נוספים: 02-6528344 בוואטסאפ

אשר האדם תלוי הוא בשמירת הלכות התביעה של המשטרה

בת שירות?

שימי זמן ללב שלך
בואי להתמלא בשביל לחת!

מרתילים יום שלישי 7.1 טבת

מדרשת מכון אורה מזמינה אותך לתכנית שבועית לבנות שירות

18:00-19:00	שיעור / הרב יהודה טיבי
19:10-20:10	סדרת שיעורים מתחלפת
20:10-21:00	ארוחת ערב ופעילות
21:00-22:00	סדנאות מתחלפות

יצורות באמונה • סדנת כתיבה
תשובת הגוף • סיור ירושלמי

5 שיעורים חינם בשבוע

חבורה מגובשת

תוכן עשיר ומגוון

ימי שלישי

עלות חודשית 200 ש"ח | עלות שנתית 900 ש"ח
מספר המקומות מוגבל

מזמינות אותך באהבה ואמונה

כנפי נשרים 3 קומה 3
דברי איתנו: רחל- 0547258550